

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. . . 2009
privind soluționarea contestației formulate de
S.C.ttt,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenciei Naționale de Administrare Fiscală cu nr. și reînregistrată cu nr.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice prin adresa nr., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor cu nr., asupra reluării procedurii de soluționare a contestației, ca urmare a pronunțării unei soluții definitive pe latură penală prin Rezoluția emisă la data de Parchetul de pe lângă Tribunalul în dosarul nr..

Prin Decizia nr. emisă în soluționarea contestației formulate de S.C.zzz din împotriva procesului verbal nr. întocmit de organele Garzii Financiare secția, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a suspendat soluționarea cauzei până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Prin Rezoluția emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul la data de, în dosarul nr., **definitivă**, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a plângerii

www.anaf.ro

formulate de D.G.F.P. împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală dispusă în dosarul nr. la data de față de in calitate de asociat-unic al S.C. jii.

Societatea contestă suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe profit;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Ținând seama de dispozițiile tranzitorii privind soluționarea contestațiilor reglementate prin art.238 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aceasta urmează a fi soluționată potrivit procedurii administrative existente la data depunerii contestației, respectiv la data de, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice.

1. Prin contestația formulată împotriva procesului verbal nr. întocmit de organele Gărzii Financiare, societatea invoca în susținerea cauzei următoarele argumente:

Contestatoarea consideră că nivelul prețurilor de piață al mărfurilor stabilit de către organele abilitate nu reflectă nivelul prețurilor practice la produsele asemănătoare importate din și practice în complexul în aceleași condiții ca și produsele S.C.

Contestatoarea susține că organele de control nu au luat în calcul prețurile din documentele de import, respectiv declarațiile vamale de import din precum și prețurile din notele de intrare – recepție care sunt evidențiate în contabilitate.

Societatea contestatoare invocă prevederile art.6(1) și art.7(1) din Legea contabilității nr.82/1991, rep, susținând că organele de control apreciază

că veniturile în contabilitate se evidențiază la nivelul prețului de piață și nu la prețul stabilit prin NIR care constituie document justificativ.

Societatea contestatoare solicită admiterea contestației formulate împotriva procesului verbal de control nr. încheiat de Garda Financiară și exonerarea contestatoarei de plata sumei totale de lei.

II. Prin procesul-verbal nr. încheiat de organele de control ale Gărzii Financiare , s-au constatat următoarele:

Organele de control au constatat că S.C.III. din a efectuat un număr de operațiuni de import textile din, plata furnizorului străin fiind înregistrată în evidența contabilă fără a avea la bază chitanțele eliberate de furnizor prin care să se confirme încasarea sumelor respective.

S-a constatat că produsele importate din sunt înregistrate la vânzare cu un preț mediu mult subevaluat, diferența între prețul mediu de vânzare al unor produse similare practicate de alți agenți economici în complexul “și prețurile de vânzare cu amănuntul înregistrate în evidența contabilă a societății fiind de minim de lei pe bucată, astfel cum rezultă și din Nota de constatare nr. întocmită de Garda Financiară în complexul comercial Europa, în copie la dosarul cauzei.

Totodată, s-a constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile reale, neînregistrând și neachitând la bugetul de stat datoriile legal cuvenite.

Întrucât reprezentantul societății controlate nu a înregistrat veniturile real încasate, organele de control au procedat, în consecință, la determinarea veniturilor neînregistrate, prin estimare, conform art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale .

Organele de control au constatat că prin înregistrarea în contabilitate a unor prețuri de vânzare mult subevaluate s-a creat un prejudiciu total de lei reprezentând TVA și impozit pe profit, la care se adaugă majorările și penalitățile de întârziere aferente.

///. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile societății contestatoare și constatările organului de control, în raport cu actele normative invocate de acestea, se rețin următoarele:

- Referitor la suma de lei, reprezentând:**
- lei **impozit pe profit;**
 - lei **majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;**
 - lei **penalități aferente impozitului pe profit;**
 - lei **taxa pe valoarea adăugată;**
 - lei **majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;**
 - lei **penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.**

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investita să se pronunțe dacă baza de impunere stabilită prin estimare de organul de control, pentru operațiunile de import efectuate de contestatoare în anul , este legală în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei nu se confirmă aplicabilitatea în cauză a art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Perioada verificată : 01 martie – 15 noiembrie 2002

În fapt, societatea contestatoare a efectuat importuri de produse textile din pe bază de DVI și facturi externe, care au fost achitate furnizorului pe teritoriul României, prin achitare în numerar, fără a avea la bază documente justificative eliberate de furnizor, vânzarea acestora efectuându-se sub prețul mediu de vânzare al unor produse similare practicat de alți agenți economici în același loc, așa cum rezultă din Nota de constatare nr. întocmită de Garda Financiară în Complexul comercial ".

Constatând faptul că societatea contestatoare nu a întocmit documente de vânzare și a evidențiat în contabilitate prețuri de vânzare mai mici decât cele practicate pe piață, organele de control, prin procesul verbal nr, au

procedat la estimarea veniturilor realizate și a taxei pe valoarea adăugată colectată, conform art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, calculând impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată suplimentar datorate.

La estimare, organele de control au avut în vedere prețul practicat de persoana fizică de ..., fără TVA, în decursul anului, la cantitatea de bucăți de blugi, astfel cum rezultă din Nota de constatare nr., anexată la dosarul cauzei.

Procesul verbal nr. a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul, în vederea stabilirii eventualelor fapte de natură penală.

În drept, potrivit art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale : *"în cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni sau contravenției, nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, impozitele, taxele și contribuțiile datorate, acestea vor fi determinate de organul de control prin estimare, utilizând în acest scop orice documente și informații referitoare la activitatea și perioada desfășurată, inclusiv compararea cu activități și cazuri similare", astfel încât prin aplicarea diferenței de preț de lei/bucata determinată între prețul de vânzare practicat de societate și prețul de vânzare practicat de o persoană fizică în Complexul comercial " la cantitatea importată, s-a stabilit impozit pe profit, TVA, majorări și penalități de întârziere aferente în sumă totală de lei.*

Prin Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul, **definitivă**, s-a menținut Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul, unde se precizează că : „ **Expertiza efectuată în cauză a concluzionat că, din documentele examinate nu au rezultat încălcări ale legislației fiscale în vigoare, privind evaziunea fiscală și nu există prejudiciu, întrucât obligațiile la bugetul statului au fost achitate**”.

Totodată, se reține că în Ordonanța mai sus menționată, **definitivă**, se precizează că „... **încasarea veniturilor s-a făcut legal, pe bază de chitanță, cu mențiunea „încasare contravaloare mărfuri vândute la diverși”, nefiind găsiți cumpărători care să infirme realitatea celor consemnate în aceste chitanțe**”.

Se reține că diferența de preț constatată a fost aplicată prin procesul-verbal și altor produse decât pantaloni tip „blugi”, cum ar fi cămăși, fuste, bluze, toate din bumbac, care nu fac obiectul Notei de constatare nr., mai sus precizată.

Mai mult, societatea contestatoare a achiziționat marfa în calitate de importator direct în timp ce organele de control nu au analizat prin Nota de

constatare nr. dacă persoana fizică a valorificat marfa în calitate de revânzător sau a fost achiziționată direct de la producători.

Totodată, se reține că prin procesul verbal, contestat de S.Chhh., organele abilitate au verificat perioada

01 martie 2002 – 15 noiembrie 2002 și au determinat veniturile neînregistrate în acea perioadă prin estimare având ca bază de calcul operațiunile desfășurate de o persoana fizică în **perioada lunii februarie a anului 2003**, astfel cum rezultă din Nota de constatare nr. emisă de Garda Financiară, aflată în copie la dosarul cauzei.

Conform celor reținute mai sus se va desființa procesul verbal nr. nr. încheiat de reprezentanții Gărzii Financiare -, urmând ca organele abilitate ale Direcției generale ale finanțelor publice să încheie un nou act administrativ fiscal și, după caz, să emită decizie de impunere cu luarea în considerare a prețurilor de vânzare practicate **în aceeași perioadă**, de alți importatori, pentru produse similare achiziționate din , ținându-se seama, totodată, de cele menționate în Rezoluția nr. emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul la data „ La emiterea soluției, s-a reținut că la întocmirea documentelor justificative nu s-au respectat condițiile impuse de normele metodologice ale M.F.P., în aceste condiții, fapta susnumitului întrunind elementele constitutive ale contravenției prevăzută de art. 35 pct.2 lit.b din Legea nr.82/1991, republicată.”

De asemenea, la reverificare se vor avea în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei.

Astfel, se va face aplicarea art.216 din O.G. nr.92/2003, republicată, în vigoare la data depunerii contestației, care prevede : “(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.238 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art.19 din Legea nr.87/1994 și art.216 din O.G. nr.92/2003, republicată, se

DECIDE

Desființarea procesului verbal nr. încheiat de reprezentanții Gărzii Financiare pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;

- lei majorari de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe profit;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată

urmând ca Direcția Generală a Finanțelor Publice să încheie un nou act administrativ fiscal, și, după caz, să emită decizie de impunere pentru obligații suplimentar datorate, în conformitate cu considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel, în termen de 6 luni de la comunicare.